

Ændringsforslag Nr. 1
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4
vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§ 3
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om
Forlængelse af Gyldigheden af forskellige
midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3005; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2519).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er jo ganske kort, Bemærkningerne til Forslaget er ogsaa ganske kortfattede, ligesom den højtærede Finansminister kort har anbefalet Forslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting. Jeg skal følge den højtærede Finansministers Eksempel. Jeg finder heller ikke, at der er Anledning til her ved første Behandling at holde nogen lang Tale.

De forskellige Afgifter, som man her foreslaar opkrævet i det kommende Aar, er mangeartede, men det drejer sig i alt væsentligt om Luksusvarer. Disse Afgifter har hidtil været fastsat i forskellige Love fra 1931, 1932 og 1933, og de blev forlænget i Fjor. De omfatter saadanne Ting som Perler, Smykker og Ædelstene, Parfumer, Kaffe, Biler, Benzin, Totalisatorspil og Spillekort samt adskillige andre Ting af

omtrent samme Natur. Det er indirekte Afgifter, men de falder, som sagt, paa Luksusvarer. Afgifterne vil indbringe ganske betydelige Beløb, men det er jo ogsaa nødvendigt af Hensyn til Balancen paa Finansloven, at disse Indtægter gaar ind i det kommende Aar. Da de første af disse Love, særlig Loven vedrørende Afgifter paa Perler, Smykker og Ædelstene m. m., gennemførtes, havde Staten visse Udgifter, som ikke findes i Øjeblikket, men til Gengæld har jo hele Rigsdagen, eller i alle Tilfælde et Flertal her i Rigsdagen, været med til at gennemføre Love, som har paaført Statskassen nye store Udgifter, og det vil jo være nødvendigt at dække disse Udgifter. Saaledes som Forholdene er, hvor der ikke er nogen Sandsynlighed for, at den højtærede Finansminister kan faa disse Udgifter dækket ved direkte Skatter, forekommer det mig, at en Forlængelse af disse Afgifter er den for Borgerne lempeligste Maade at skaffe Pengene til Veje paa.

Jeg skal anbefale, at man forlænger Loven saaledes som foreslaaet af Ministeren.

Himmelstrup: Den højtærede Finansminister har jo benyttet samme Fremgangsmaade i Aar over for Finanslovsforslaget for 1935—36, som blev benyttet i Fjor ved Finanslovsforslaget for 1934—35, nemlig at medregne paa selve Finanslovsforslaget Indtægterne af Love, der kun havde Gyldighed en vis Del af det paagældende Finansaar. For det foreliggende Forslags Vedkommende er Forholdet dette, at de Told- og Afgiftssatser, der her er Tale om, kun har Gyldighed til 1. Juli 1935, men den højtærede Finansminister har altsaa paa Finanslovsforslagets § 5 regnet med dem for hele Finansaaret, og det er den fornødne Forlængelse, den højtærede Finansminister søger ved dette Lovforslag. Det drejer sig om et betydeligt Beløb, i alt er det anslaaet til ca. 46 Mill. Kr.

Det maa anerkendes, at den højtærede Finansminister i Aar har fremsat dette Lovforslag i saa god Tid, at vi formentlig i Modsetning til tidligere kan faa Lejlighed til en Gennemgang af de enkelte Bestemmelser; det har nemlig ikke været Tilfældet, i det mindste ikke for en af de vigtigste af de Bestemmelser, der her foreslaas forlænget, nemlig Toldloven af 15. Oktober 1932. Da denne omfattende Toldlovsrevision i sin Tid blev forelagt, skete det den 11. Oktober her i Folketinget, og den højtærede Regering pressede Lovforslaget igennem i en saadan Fart, at Loven allerede traadte i Kraft den